ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Γ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
11
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1940
ΕΤΟΣ Α!
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 39

Β. Ε.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Ἕνας αὐτοκινητιστὴς Πολυγύρου ὑπέστη κατὰ τὴν ἐργασίαν του μικρὸν ἀτύχημα. Ἐνῷ ἐτοποθέτει εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του ἓν κιβώτιον ἐκόπη ὀλίγον εἰς τὸν δάκτυλον τῆς χειρός του ἀπὸ προεξέχον ἔλασμα. Ἀμέσως ἐγεννήθη ὁ φόβος μολύνσεως καὶ ἀποκοπῆς ὁλοκλήρου τῆς χειρός.

Ἔπρεπε λοιπὸν πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τούτου νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν καὶ ἄμεσον θεραπείαν. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις θὰ ἐσκέπτετο ὁ παθὼν τίνι τρόπῳ θὰ ἐξοικονόμει τὰς δαπάνας μεταφορᾶς, νοσηλείας, ἐγχειρίσεως, φαρμάκων κ.λ.π. Ἀλλὰ σήμερον δὲν τὸν κατετυράννησεν ἡ σκέψις αὐτὴ τῆς ταχείας ἐξευρέσεως τῶν χρημάτων.

Οὔτε ἐφοβήθη ὅτι θὰ ἐπώλει τὴν περιουσίαν του ἢ θὰ ἐδανείζετο ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ὑπερμέτρῳ τόκῳ διὰ νὰ σπεύσῃ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ σωθῇ. Ἐνεθυμήθη ὅτι λειτουργεῖ ὁ σωτήριος θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς ὃν εἶναι ἠσφαλισμένος. Ὅτι ὁ ὀργανισμὸς αὐτός, τὸ μέγα ἐπίτευγμα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους θὰ μεριμνήσῃ ἀμέσως διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων καὶ θὰ ἀναλάβῃ πᾶσαν δαπάνην.

Καὶ οὕτω ἠθικῶς ἐνισχυμένος, χωρὶς νὰ τὸν τρομάζῃ ὁ κίνδυνος τῶν μεγάλων δαπανῶν καὶ χωρὶς νὰ ἀνησυχῇ σοβαρῶς διὰ τὴν τύχην τῆς οἰκογενείας του μετέβη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀμέσως ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου, ἐλειτούργησεν ὁ μηχανισμὸς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Ὁ ἀτυχήσας αὐτοκινητιστὴς ἐξέλεξεν, ὡς εἶχε δικαίωμα, μίαν ἰδιωτικὴν κλινικὴν καὶ εἰσήχθη εἰς αὐτήν. Ἔτυχεν ἐκεῖ τῆς δεούσης ἰατρικῆς ἀντιλήψεως, ἐπιμελοῦς ἐξετάσεως καὶ ἄκρας περιποιήσεως.

Παρέμεινε νοσηλευόμενος εἰς τὴν κλινικὴν ἐπὶ δύο μῆνας περίπου. Ὁ κίνδυνος τῆς ἀποκοπῆς ἢ ἀχρηστεύσεως τῆς χειρός του ἀπεσοβήθη ὁριστικῶς. Μόνον ὁ δείκτης ἀπεκόπη, χωρὶς βεβαίως νὰ παρακωλύῃ σπουδαίως τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κοινωνικοῦ ἱδρύματος δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν περίθαλψιν τοῦ παθόντος ἠσφαλισμένου. Καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν τῇ κλινικῇ νοσηλείας του, ἐλάμβανεν ἐπίδομα ἀσθενείας καὶ τοιουτοτρόπως ἀντιμετώπιζεν ἐπειγούσας ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας του.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ μεγάλη χρησιμότης καὶ τεραστία σημασία τὴν ὁποίαν κέκτηται διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν εὐρυθμίαν τοῦ Κράτους ὁ ἀρτίως λειτουργῶν θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους διὰ τὴν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν ἐργατῶν καὶ ἐν γένει μισθωτῶν εἶναι ἡ κατὰ τὰς δυσχερεῖς ἡμέρας τοῦ βίου των ἐνδελεχὴς καὶ στοργικὴ μέριμνα τοῦ Κράτους εἶναι τὸ μέσον τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Εἶναι ἀκόμη ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἡ πέδη ἡ συγκρατοῦσα τὸν μισθωτὸν ἀπὸ τοῦ ὀλισθηροῦ κατηφόρου ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν, αἵτινες διαφθείρουσιν αὐτούς, ἀπεργάζονται τὴν δυστυχίαν τῶν οἰκογενειῶν των καὶ ὑποσκάπτουσι τὰ θεμέλια τοῦ Κράτους.

Ἡ λειτουργία ὅμως τοῦ θεσμοῦ τούτου, ὅστις ἀποτελεῖ σταθμὸν κοινωνικῆς προόδου καὶ ἐκπολιτιστικῆς κινήσεως, δὲν ἐπετεύχθη εἰμὴ μετὰ πάροδον ἐτῶν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ σχετικοῦ νόμου. Ἔπρεπε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ ρηξικέλευθος Κυβέρτησις τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, χωρὶς ἀμφιταλαντεύσεις, χωρὶς διστάγμους ἢ φόβους διὰ τὰ ἐνδεχόμενα προσκόμματα, ἅτινα θὰ συνηντῶντο ἐν τῇ ἐφαρμογῇ.

Καὶ οὕτω λειτουργοῦν σήμερον κανονικώτατα αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις, τονώνουσαι τοὺς μισθωτοὺς καὶ ἐμπνέουσαι εἰς αὐτοὺς τὴν πεποίθησιν διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Η ΧΑΝΑΝΑΙΑ

Τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους κ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

Ὁ Ἰησοῦς ἔβλεπε, ὅτι ὁ πρῶτος ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἤρχισε νὰ ὀλιγοστεύῃ. Αἱ κατηγορίαι τῶν Φαρισαίων, τῶν μεγάλων, τῶν γραμματέων (Γραμματισμένων) ἐψύχραναν τοῦ λαοῦ τὴν πίστιν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Διὰ τοῦτο ἀθυμῶν διῆλθε τὰ ὅρια τῆς Γαλιλαίας καὶ εἰσῆλθε εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος δηλ. τῆς Φοινίκης.

Ἐκεῖ γυνὴ Χαναναία δηλ. κάτοικος Φοινίκης ἰδοῦσα αὐτὸν μακρόθεν, ἐκραύγαζε «Ἐλέησόν με Υἱὲ Δαβὶδ (Μεσσία) ἡ θυγάτηρ μου δαιμονίζεται».

Ὁ Ἰησοῦς δὲν τὴν ἐπρόσεξεν. Ἀλλ' οἱ μαθηταὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ τὴν βοηθήσῃ, διότι ἐξηκολούθει νὰ φωνάζῃ. Τότε ὁ Ἰησσοῦς εἶπεν, «Ἐγὼ ἦλθον πρῶτον νὰ σώσω τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ Ἰσραήλ».

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔφθασε καὶ ἡ γυνή, ἥτις τὸν προσεκύνησε καὶ τὸν παρεκάλει λέγουσα: «Κύριε βοήθει μοι». Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὴν: «Δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβω τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ νὰ τὰ ρίψω εἰς τὰ κυνάρια (οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐθνικοί)».

Ἀλλ' ἡγυνὴτότε εἶπεν «ἔχει δίκαιον, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω τὸν ἄρτον τῶν τέκνων· θέλω τὰ περισσεύματα, τὰ ψυχία, ποῦ πίπτουν ἀπὸ τὴν τράπεζαν, τὰ ὁποῖα τὰ τρώγουν τὰ κυνάρια». Αὐτὸς ὁ λόγος τῆς γυναικός, ὅτι ἡ ἐξαίρεσις δὲν ἀνσιρεῖ τὸν κανόνα, ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν, διότι ἔδειξε τὴν θαυμασίαν σύνδεσιν ταπεινοφροσύνης καὶ θάρρους τῆς γυναικός. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγκωμιάζει τὴν πίστιν αὐτῆς καὶ λέγει εἰς αὐτήν: «Γενηθήτω ὡς θέλεις» καὶ ἰάθη ἡ κόρη της.

Δὲν ἤρθη ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἰάσεων τῶν γενομένων εἰς τὸν Ἰσραὴλ, μία ἴασις ἐξαιρετικῶς πίπτει ἐπὶ ἐδάφους ἐθνικοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου παρηγορήθη βλέπων τὴν πίστιν τῶν Ἐθνικῶν καὶ ἐχάρη ἀναλογιζόμενος, ὅτι ἐὰν οἱ πατριῶται του πρὸς οὓς πρῶτα ἐστράφη δὲν θὰ τὸν καταλάβουν, ὑπάρχουν οἱ Ἐθνικοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν πιστεύσουν καὶ τὸ ἔργον του δὲν θὰ χαθῇ. Ἐν τούτοις μὲ ὅλην αὐτὴν τὴν χαράν του, εἶχε μίαν λύπην εἰς τὴν καρδίαν του ὡς πατριώτης, ὡς ἀγαπῶν τὴν πατρίδα του, διατὶ οἱ πατριῶται του, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι ἔπρεπε νὰ τὸν πιστεύσουν, μὲ τόσα θαύματα ποῦ τοὺς ἔκαμε, μὲ τόσας καθημερινὰς διδασκαλίας, διατὶ νὰ μὴ τὸν πιστεύσουν καὶ τὸ ἐξεδήλωσεν αὐτὸ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ θανάτου του εἰπών:

«Ἱερουσαλὴμ, ἀγαπημένη μου Ἱερουσαλὴμ, διατὶ νὰ μὴ πιστεύῃς· ποσάκις ἠθέλησα νὰ ἐπισυναγάγω τὰ τέκνα σου ὡς ἐπισυνάγει ἡ ὄρνις τὰ νεοσσία της, διατὶ δὲν ἠθελήσατε».

Καὶ ἡ λύπη του ἦτο τόσον μεγαλυτέρα, καθ' ὅσον ἔβλεπε τὸ κακὸν τέλος τῆς πατρίδος του τὸ ὁποῖον θὰ ἐπήρχετο ἕνεκα τῆς ἀπιστίας των.

† Ὁ Ἱερισσοῦ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Θὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς μόνης ἐφημερίδος ἐν τῷ Νομῷ νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνήν μας ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν κρατουμένων ἐν ταῖς φυλακαῖς Πολυγύρου. Εὑρίσκονται ἐν αὐταῖς καὶ παντελῶς ξένοι, μετεφερθέντες ἐδῶ πρὸς ἔκτισιν τῆς ποινῆς των, οἵτινες δὲν ἔχουν κανένα προστάτην.

Στεροῦνται σιγαρέττων καὶ πέντε δραχμῶν ἀκόμη διὰ τὴν ἀγορὰν χαρτοφακέλλων καὶ γραμματοσήμου. Μερικῶν ἡ ὑγεία φαίνεται κλονισμένη καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ προμηθευθοῦν οὔτε ἕνα φροῦτο ἢ ἕνα ἄλλο τονωτικόν.

Καὶ γενικῶς εὑρίσκονται εἰς τὰς φυλακὰς ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι περιμένουν κάθε ἡμέρα μὲ ἀγωνίαν νὰ ἰδοῦν ἕνα φιλεύσπλαχνον, ἕνα ποιητικὸν συνάνθρωπόν των, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς δώσῃ κάτι καὶ θὰ τοῦς εἰπῇ μερικὰ παρήγορα λόγια.

Ὅλοι μας θὰ μπορούσαμε κάποια μέρα νὰ ἐξοικονομήσωμε λίγες στιγμὲς καὶ ἕνα πακέττο σιγάρα ἢ ἕνα εἰκοσάδραχμο γιὰ κάποιον δυστυχισμένο κρατούμενο. Ἂς μὴ παραμελήσουμε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός μας ἀπέναντι τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν κανένα δικό τους γιὰ νὰ ἐνδιαφερθῇ.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος εἰς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν ἀπετέλεσεν ἰδιαιτέραν μέριμναν τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Γίνονται συστηματικὰ πλέον καὶ εἰδικὰ μαθήματα διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ὡραίαν μας Πατρίδα καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἐθνικῆς ὑπερηφανείας, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ δοκιμάζωμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες διὰ τὴν καταγωγήν μας.

Ἑκάστην Τετάρτην τὰ Γυμνάσιά μας διακηρύττουν τὰς ὑψηλὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ μεταδίδουν εἰς τοὺς μαθητὰς τὰς ἐκλεκτὰς σελίδας τῆς μακραίωνος ἱστορίας μας. Οὕτω μετ' ὀλίγον χρόνον θὰ διαπλασθῇ ἡ εὔελπις νεότης τοῦ μέλλοντος ἡ ὁποία θὰ δώσῃ νέαν ζωὴν καὶ κίνησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΙΚΗΣΙΝ ΑΠΟΡΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις ἀπὸ τὴν Ἐθνικήν μας νεολαίαν ὅπως διοργανωθοῦν καθ' ὅλον τὸν Νομὸν χοροεσπερίδες, τὸ προϊὸν τῶν ὁποίων θὰ διατεθῇ διὰ τὴν προίκισιν ἀπόρων κοριτσιῶν, ἔσχεν εὐμενῆ ἀπήχησιν εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ τὰ χωρία τῆς Χαλκιδικῆς. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐνίσχυσις τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς προσπαθείας θὰ εἶναι μεγάλη καὶ ἱκανοποιητική, ὥστε συντόμως νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ προδιαγραφεὶς σκοπός.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΑΠΑΡΝΗΜΕΝΗ

Ὦ τῆς ἀγάπης ἡ ἀναλαμπὴ στὶς καρδιὲς τῶν εἴκοσι χρονῶν!

«Ἀγάπη μου φεύγω, πηγαίνω στὴ μεγάλη χώρα· νὰ παραγγείλω θέλω ἐκεῖ τὸ δαχτυλίδι, ἀπὸ τὸ πλέον ἀγνὸ καὶ τὸ βαρύτερο χρυσάφι».

Τὸ δαχτυλίδι, πῆγε, τὸ παρήγγειλε· μὰ δὲν ξαναγύρισεν ἀπὸ τὴ χώρα τὴ μεγάλη. Γιατὶ τὸ δρόμο τοῦ ἔκοψεν ἕν' ἄλλο χέρι. Ὤ! τὸ χέρι ποῦ ἤξερε νὰ προστάζῃ τοὺς ἔρωτες καὶ νὰ σκλοβώνῃ τὶς ζωές. Καὶ τοῦ τὸ πέρασεν αὐτοῦ τὸ δαχτυλίδι.

Κ' ἡ ἀπαρνημένη ἀπόμεινε, δὲν ἄλλαξε ἡ θωριά της, μόνο ἡ ὠμορφιά της πῆρε τὰ ποιχτότερο στοματίσμα τῆς πεταλούδας, τῆς καρφωμένης πεταλούδας.

Καὶ ἡ ψυχή της ἔγινε βασιλοπούλα ποῦ μαρμάρωσεν ἀπὸ τὰ μάγια ἑνὸς Ἀράπη.

Ὅμως ἡ ψυχή της, παίρνοντας τοῦ μύθου τὸ μαρμάρωμα, πῆρε καὶ τοῦ μύθου τὴν πνοὴν τὴν μαγικήν, ἔγινε κάτι, πολὺ ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν ματιῶν μας καὶ τῶν στοχασμῶν· σφιχτοδέθη σιγαλὰ καὶ φοβερὰ μὲ τὸ Ἀόρατον—ποιὸς ξέρει; —καὶ μὲ τὸ Ἀφάνταστον.

Κι' ὁ ἄλλος ἔμεινε στὴ χώρα τὴ μεγάλη· νύχτα μέρα δουλευτή, πολεμιστὴς. Μὲ τὰ κλεφτοφάναρα τῶν πόθων ἔψαχνεν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἔστεκε στὰ καρφιὰ τῶν φροντίδων, ἔτρεχε μὲ τῆς ζωῆς τὸ ρέμμα. Ἄνεμε μιὰ καὶ δυὸ φορὲς τὶς λαμπάδες τῶν ὑμεναίων. Ἄντρας καὶ πατέρας, εἶδε γύρω στὸ τραπέζι του τὸ πολυθόρυβο μελίσσι τῶν παιδιῶν· εἶδε τὸν χρόνον ὀργοτόμον στὸ πρόσωπό του καὶ στὸ κεφάλι του νὰ λιανοψυχαλίζουν τὰ λευκὰ γεράματα. Στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς του κανὲν εἴδωλον τῶν εἴκοσί του χρόνων· μόνον στῆς φαντασίας του τὰ πόκρυφα κάτι σὰ λαχοῦρι σκοροφαγωμένον ἀρχαίου καιροῦ, περάξενο, τρυμμένο κι' ἀνωφέλευτο, ποῦ δὲ μπορῇς μήτε νὰ τὸ φορέσῃς, μήτε νὰ τὸ πουλήσῃς.

Ἀλλ' ὅμως καὶ τὰ πλέον συνειθισμένα τῆς ζωῆς εἶνε σὰν ἴσκιοι ποῦ τὸ κορμί τους ἔχουν στὰ σκοτάδια τοῦ Ἀνεξηγήτου.

Καὶ ἀπὸ τὰ πλέον ταπεινὰ καὶ τὰ ἄλαλα, φτάνει ν' ἀκουμπήσῃ ἐπάνω τους ὁ νοῦς τοῦ ποιητῆ, (ὦ τὸ ἀκούμπισμα τῆς λύρας τοῦ Ἀπόλλωνος. τὸ ἀκούμπισμα σιὸν τοῖχο τοῦ πύργου,—πές το πάλι ἐοῦ, ρωμαῖε τραγουδιστή!—κι' ὁ πύργος κράτησε τὴν ἁρμονία· κι' ἕνα παιδάκι μ' ἕνα λιθαράκι ἀνίσως ἄγγιζε τὸν τοῖχό του, ὁ τοῖχος τὴν ἀντιλαλοῦσε τὴν ἁρμονία), κι' ἀπὸ τὰ πλέον ταπεινὰ καὶ τὰ ἄλλαλα μπορεῖ νὰ βγῇ μιὰ θεία μουσική. Καὶ φυτρώνει κι' ἀπὸ κάθε χῶμα, φτάνει νὰ τὸ ποτίσουν κάποια ξεχωρισμένα χέρια, τὸ νυκτολούλουδο Μυστήριον.

Καὶ τοῦ ἔγινεν ἡ ἀπαρνημένη ὄνειρο κακό, καὶ τοῦ ἔγινεν ὄνειρο κακό. Πολλὲς φορὲς ὅταν ὁ ὕπνος τὸν ταξίδευε μέσα στὴ βάρκα του, τὸν πήγαινεν ὁ λαμνοκόπος πάντα στὴν ἴδια τὴ μεριὰ καὶ τοῦ ξετύλιγε τὴν ἴδια τὴν εἰκόνα.

Ὁ δρομίσκος τοῦ δικοῦ της τοῦ σπιτιοῦ. Περνοῦσε κάτου ἀπὸ τὸ σπίτι μ' ὅλη τὴν παλιὰ λαχτάρα, μ' ὅλη τὴν ἀγάπη τῶν εἴκοσι χρονῶν. Καὶ πολεμοῦσε νὰ τὴν ἀντικρύσῃ, νὰ τὴ σιμώσῃ, νὰ τῆς μιλήσῃ. Καὶ τὴν ἀντίκρυζεν ἀπὸ μακρυὰ κατάβαθα καθισμένη κάπου στὸ πρασινανθισμένον ἡλιακό της, μισοφανέρωτη, ὅμως ἄπιαστη κι' ἀνέγγιχτη, μὲ μιὰ σφραγίδα ξένη σφραγισμένη, σὰ νάφταιεν ἡ ἰδική της ἐδῶ κάτω ἀπὰ τὰ ἡλιακὰ τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν ἄστρων. Καὶ ἦταν ἡ ἴδια πάντα· ἀσάλευτη, ἀμίλητη, ὁλογάληνη, ἀγέραστη. Ἀλλὰ τὸ στάσιμό της εἶχε κάτι τὸ γοργότερον ἀπὸ τὸ σίδερο ποῦ ὑψώνεται καὶ πέφτει νὰ χτυπήσῃ τὸν κατάδικο λαιμό· καὶ ἡ σιωπή της, ὤ! τὶ κρυοπαγωμένος κόσμος ἀπὸ βουβὰ ἀναθέματα! Καὶ ἦταν ἡ νιότη καὶ ἡ γαλήνη της ἡ γαληνιὰ καὶ τὰ νιάτα τῆς Μοίρας τῆς ἀνεξιλέωτης.

Ὦ συμφορὰ κάθε λαγῆς μηνύτρα, μία, ἀνάλλαγη!

Καὶ τοῦ ἔγινεν ἡ ἀπαρνημένη ὄνειρο κακό, καὶ τοῦ ἔγινεν ὄνειρο κακό Τὸ εἶδε μιὰ παλαιὰ ἁμαρτία του θὰ ξαναγύριζεν ἔξαφνα μπροστά του μὲ μιὰ κόλαση Τὸ εἶδε· μιὰ θλίψι θὰ τὸν ἐμαράζωνε· Τὸ εἶδε· μιὰ κακία θὰ τὸν ἐμόλυνε. Τὸ εἶδε· κάτι ἄπρεπο καὶ ἀνάξιο θὰ τὸν ἐσκουληκότρωγε. Τὸ εἶδεν· ἕνας ἐχθρὸς θὰ τὸν ἐχτυποῦσεν ἀλύπητα. Τὸ εἶδε· τοῦ Χάρου τὸ μαχαῖρι θὰ τὸν ἐμαχαίρωνε. Τὸ εἶδε· μιὰ ἀχωριστία θὰ τὸν ἐφαρμάκωνε. Τὸ εἶδε· κάποιο περιγέλοιο θὰ τὸν ἐταπείνωνε Τὸ εἶδε· κάποια ἀλήθεια θὰ τοῦ ἔδειχνε πῶς τιποτένιος ἦτανε. Τὸ εἶδε· κάποια δύναμη θὰ τοῦ θύμιζε πῶς ἦτανε θεόφτωχος καὶ ἀνήμπορος γιὰ κάθε τι. Τὸ εἶδε· κάποι' ἀρετὴ θὰ τοῦ φανέρωνε ἀνοιγμένο μέσα του βαθὺ πηγάδι πονηρίας. Καὶ κάθε φορὰ ποῦ ἔβλεπε στὸν ὕπνο του τὸ κακὸν ὄνειροον ἔβλεπε καὶ στὸν ξύπνο του τῆς ἴδιας του δικῆς του ζωῆς τὸ ὄνειρον, ἕνα πανάσχημον ἀγρίμι καὶ πανάθλιον.

Κι' ὅταν στὴν ὥρα τὴν στερνὴ καὶ τὴν πανύψιστη, στὴν ὥρα τοῦ χαροπαλαίματος, προσπέρασεν ἐμπρός του σ' ἕνα παίξιμο στερνὸ πανύψιστον ἰλαροτραγωδίας ἡ ζωή του, ἀπὸ τὰ πρῶτα τοῦ παιδιοῦ χοροπηδήματα ὡς τὰ μπουσουλίσματα τοῦ γέρου, κάθε στοχασμὸς καὶ κάθε κάμωμα, ὅλα προσπέρασαν ἐμπρός του, μαῦρα κι' ἀναγελαστικὰ καὶ μάταια, ἐκεῖ ποῦ ἀργόπεφτεν ἡ αὐλαία, κι' ὁ ψυθιριστὴς πετιόνταν ἀπὸ τὴν τρύπα του νὰ φύγῃ, καὶ τὰ φῶτα ἔσβυναν,—τὴν εἶδε καὶ τότε μ' ὅλη τὴν παλιὰ λαχτάρα, μ' ὅλη τὴν ἀγάπη τῶν εἴκοσι χρονῶν, καθισμένη κάπου στὸ πρασινανθισμένον ἡλιακό της, μισοφανέρωτη, ὅμως ἄπιαστη καὶ ἀνέγγιχτη, μὲ μιὰ σφραγίδα ξένη σφραγισμένη, σὰ νάφτανεν ἡ εἰδή της ἐδῶ κάτου ἀπὸ τὰ ἡλιακὰ τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν ἄστρων, ὄνειρο κακόν, ἀπὸ τῆς Μοίρας τῆς ἀνεξιλέωτης τὸ ζόφωμα, ποῦ χαμήλωνε γιὰ νὰ τὸν περιλάβῃ.

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ΚΑΖΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ - ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΣΜΙΔΗ
ΟΔΟΣ ΚΑΡΙΠΗ 9 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εἰδικότης διὰ στολὰς τῆς ΕΟΝ. Ὅλα τὰ ἐξαρτήματα καὶ τὰ διακριτικὰ τῆς στολῆς τῶν βαθμοφόρων.
Ἐκτέλεσις παραγγελειῶν εὐσυνείδητος, ἡγυημένη, ταχεῖα.
Ἀποστολὴ εἰς ἐπαρχίας ὑπ' εὐθύνην μας

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΛ. ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΣ

Ἡ ἰδιότης τοῦ Παλαιοῦ Πολεμιστοῦ ἀποδυκνύεται διὰ φύλλου μητρῴου ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου τῆς περιφερείας, ἐξ ἧς κατάγεται ὁ ἐνδιαφερόμενος ὡς ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἐν τοῖς Μητρώοις Ἀρρένων καὶ ἀκολουθουμένου διὰ βεβαιώσεως τοῦ Γραφείου τῆς Πολεμικῆς Ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἐν ᾗ θὰ βεβαιοῦται ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι ἐν τῷ φύλλῳ μητρῴου μονάδες διετέλεσαν ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω

Ἔφεδροι παλαιοὶ πολεμισταὶ χαρακτηρίζονται οἱ ἀνήκοντες εἰς μίαν τῶν κατηγοριῶν.

1) Οἱ ἀνάπηροι πολέμου ἀσχέτου χρόνου ὑπηρεσίας.

2) Οἱ τραυματίαι πολέμου ἐν γένει ὡς καὶ οἱ παθόντες ἐκ κακουχιῶν καὶ κριθέντες ἀνίκανοι, οἱ ἔχοντες ἐξάμηνον τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ζώνην τῶν πρόσω.

3) Οἱ ἔχοντες ἀποδεδειγμένην ὑπερδιετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Στρατῷ, ἐξ ἧς ἐννέα μῆνας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω

4) Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κλάσιν τοῦ 1922 ἔφεδροι ἀνεξαρτήτου χρόνου συνολικῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Στρατῷ, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει δωδεκάμηνον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν στρατολογικὴν κλάσιν 1922 καὶ καταταχθέντες ὡς ἐθελονταὶ μὲ κλάσεις προηγουμένας τῆς κλάσεως ταύτης εὐεργετοῦνται μὲ τὰς κλάσεις ἐκείνας εἰς ἃς ἀνήκουσιν ὡς ἔφεδροι. Ἐπὶ παραδείγματι στρατεύσιμος κλάσεως 1922 κατατάχθεὶς ἐθελοντὴς κατὰ τὸ ἔτος 1920 θεωρεῖται παλ. πολεμιστὴς καθ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τοῦτον δωδεκάμηνος ὑπηρεσία ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω, ἀλλ' ἐννεάμηνος τοιαύτη.

5) Οἱ εἰς τὸ Ναυτικὸν καὶ εἰδικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατεύματος ὑπηρετήσαντες, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὑπερτετραετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν ἀνήκουσιν εἰς μίαν τῶν προηγουμένων κατηγοριῶν. Αἱ εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

6) Γυναῖκες ὑπηρετήσασαι κατὰ τὰς ἀπὸ τὰς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν ἐπιστρατεύσεις εἰς στρατ. Νοσοκομεῖα ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον, ἐξ ἧς ἐπὶ ἐννεάμηνον εἰς Νοσοκομεῖα ἢ Σχηματισμοὺς τῆς ζώνης τῶν πρόσω. Ἡ ἰδιότης αὕτη ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ Στρατ. Νοσοκομείου ἢ Σχηματισμοῦ καὶ διὰ βεβαιώσεως τοῦ Γραφείου τῆς Πολεμικῆς Ἐκθέσεως.

Θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω.

α) Ὁ χρόνος τῆς τυχὸν αἰχμαλωσίας θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω, ὡς πραγματικὴ ὑπηρεσία θεωρεῖται ὁ χρόνος, τὸν ὁποῖον διήνυσαν οὗτοι ἀπὸ τῆς κατατάξεως των, ὡς στρατευσίμων ἢ ἐθελοντῶν μέχρι τῆς ἀπολύσεώς των.

Ἐπὶ παραδείγματι στρατεύσιμος κλάσεως 1922 διατελέσας ὡς αἰχμάλωτος ἐπὶ δώδεκα μῆνας καὶ ἔχων συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Στρατῷ μόνον ἕν ἔτος καὶ ὀκτὼ μῆνας θεωρεῖται παλαιὸς πολεμιστής. Ἐν ᾧ οἱ ἔφεδροι τῶν κλάσεων 1921 καὶ παλαιοτέρων διατελέσαντες αἰχμάλωτοι δώδεκα μῆνες καὶ μὴ ἔχοντες ὑπερδιετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Στρατῷ δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς παλαιοὶ πολεμισταί.

Ἡ ἐν Συμμαχικοῖς Στρατοῖς ὑπηρεσία προσμετρᾶται εἰς τὴν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Στρατῷ τοιαύτην, τουτέστι θεωρεῖται παλαιὸς πολεμιστὴς ὁ ἔφεδρος ἐκεῖνος, ὅστις ὑπηρέτησεν εἰς οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν τῶν Συμμαχικῶν Στρατῶν καὶ ἔχει συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Στρατῷ δύο ἐτῶν συνυπολογιζομένης καὶ τῶν ὑπηρεσίας ἐν τοῖς Συμμαχικοῖς Στρατοῖς ἐξ ὧν οἱ ἐννέα μῆνες ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω.

Τίνι τρόπῳ δύναται νὰ ἀποκτήσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ Παλ. Πολεμιστοῦ.

Ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν ἡ ἰδιότης τοῦ παλ. πολεμιστοῦ ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ φύλλου μητρῴου καὶ τῆς βεβαιώσεως τοῦ Γραφείου τῆς Πολεμικῆς Ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Διὰ νὰ τύχῃ τις φύλλου μητρώου δέον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Στρατολ. Γραφεῖον τῆς Περιφερείας του αἴτησιν ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 5 καὶ κινητὸν χαρτόσημον δραχ. 30. Μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ ἀντιγράφου φύλλου μητρῴου του θὰ ὑποβάλῃ τοῦτο δι' ἑτέρας αἰτήσεως εἰς τὸ Γραφεῖον Πολεμικῆς Ἐκθέσεως Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ πρὸς ἔκδοσιν τῆς οἰκείας βεβαιώσεως.

Διὰ νὰ γίνῃ ἡ διαδικασία αὕτη προϋποθέτει στρατολογικὴν μερίδα πλήρη τουτέστι ἐκ τῶν κατακεχωρημένων μεταβολῶν νὰ προκύπτῃ ἡ ἰδιότης τοῦ Παλ. Πολεμιστοῦ.

Ἐν περιπτώσει, ὅμως, καθ' ἣν ἐκ τῆς στρατολογικῆς αὐτοῦ μερίδος ἐλλείπουσι μεταβολαί, τότε θὰ συνυποβάλῃ ἐν τῇ αἰτήσει του καὶ ὑπεύθυνον βεβαίωσιν ἐμφαίνουσαν τὰς μονάδας εἰς ἃς χρονολογικῶς ὑπηρέτησαν. Τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν μεταβολῶν καὶ εἶτα θὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ αἰτουμένου φύλλου μητρῴου, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἐπέλθῃ βραδύτης διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀντιγράφου φύλλου μητρῴου. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ βιβλία τῶν Μονάδων εἰς ἃς ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπηρέτησεν κατεστράφησαν, ἀπωλέσθησαν ἢ τυγχάνουσιν ἐλλειπῆ τότε οὗτος θὰ ὑποχρεωθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Στρατ. Γραφείου, νὰ προσαγάγῃ ὑπεύθυνον βεβαίωσιν ἀξιωματικοῦ μονίμου ἢ ἐφέδρου τοιούτου ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων ὑπηρέτησεν ἢ μεθ' οὗ συνυπηρέτησεν ἐν τῷ αὐτῷ Τμήματι, εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ Μονάδι. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ βεβαίωσις αὕτη ἐστὼ καὶ ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν συνυπηρέτει μετ' αὐτοῦ, ἐτύγχανεν ὑποξιωματικὸς καὶ μετὰ ταῦτα προήχθη εἰς ἀξιωματικόν.

Ἐάν, ὅμως, καθίσταται ἀνέφικτος ἡ προσαγωγὴ τοιαύτης βεβαιώσεως τότε δύναται νὰ προσαγάγῃ ἔνορκον βεβαίωσιν, συντασσομένην ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, δύο μαρτύρων, εἰ δυνατόν, συνυπηρετησάντων μετ' αὐτοῦ, δηλαδὴ νὰ ὑπηρέτουν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ Σύνταγμα ἢ εἰς τὸν αὐτὸν Λόχον ἢ Τμῆμα. Δὲν δύνατοι δὲ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἔνορκος βεβαίωσις δύο μαρτύρων, οἵτινες δὲν συνυπηρέτουν μετὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀλλ' ἁπλῶς συνήντησαν τοῦτον εἴς τινα Μονάδα κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ Στρατῷ ὑπηρεσίας των.

Διὰ τὴν συμπλήρωσιν μεταβολῶν ἐφ. ἀξιωματικῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνευρίσκωνται ἐπίσημα στοιχεῖα ἐξ ἀρχείων ἢ ἀτομικῶν ἐγγράφων αὐτῶν θὰ ὑποχρεοῦνται νὰ προσαγάγωσιν ἓν ἐκ τῶν κάτωθι διαλαμβανομένων στοιχείων.

1) Βεβαίωσιν τεθεωρημένη παρὰ τῶν Μονάδων, Φρουραρχείων ἢ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου διαμονῆς—δύο ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατεία ἀξιωματικῶν.

2) Ἔνορκον βεβαίωσιν δύο ἐφ. ἀξιωματικῶν κατὰ τὸ δυνατὸν συνυπηρετησάντων καὶ

3) Ἔνορκους βεβαιώσεις δύο ὁπλιτῶν ἀπαραιτήτως συνυπηρετησάντων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Η ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ

Λέγ' ἡ ἀγράμπελη μυριανθισμένη
στὸν ἄγριο πλάτανο, ποὺ τὴ θωρεῖ
καὶ μὲ τὸν ἴσκιο του συχνοδιαβαίνει
πάντοτ' ἐπάνω της βράδυ καὶ αὐγή.

Δέντρο περήφανο μέσ' τὸν ἀγέρα
τὰ φύλλα, οἱ κλῶνοι σου θρασομανοῦν,
βρίσκεις στενόχωρη τώρα τὴ σφαῖρα;
Τ' ἄστρα τὰ σύννεφα δὲ σὲ χωροῦν;

Τρέχει στὴ ρίζα σου νεράκι κρύο,
βυζαίνεις ἄκοπα τὴν καταχνιά,
Κ' ἐμένα ἐζήλεψες σὺ τὸ θηρίο
Γιατὶ μὲ πότιζε λίγη δροσιά;

Τὶ θέλεις πλάτανε, τὶ μοῦ γυρεύεις;
Διῶξε τὸν ἴσκιο σου κ' εἶμαι μικρή.
Τ' ἄνθη μου ἐπάγωσαν, μὴ τα παιδεύῃς
ἄσ'τον τὸν ἥλιο μου νὰ τὰ χαρῇ...

—Ξανθή μου ἀγράμπελη τὶ μὲ φοβᾶσαι;
θέλεις νὰ σέρνεσαι πάντα ὀρφανή,
μονάχη σου, ἔρημη τὴ νύχτα νᾶσαι,
νᾶχῃς κρεββάτι σου λιθάρια, γῆ;

Τ' ἄνθια ζευγάρωσε μὲ τὴν ἀνδρειά μου,
γένου βασίλισσα κι' ἐγὼ θρονί,
στυλώσου ἐπάνω μου... στὴν ἀγκαλιά μου
κάθε ἄλλο λούλουδο θὰ σὲ φθονῇ....

Τὴν ἐξεγέλασε τ' ἄγριο πλατάνι.
τὴν περιέπλεξε μέσ' στὰ κλαριά...
Τὶ κρῖμα πῶδωκες, ξανθὸ βοτάνι,
γιὰ λίγο ψήλωμα τὴν παρθενιά!

Φτωχὴ κι' ἀνύπανδρη στὴν ἐρημιά σου
μοῦτανε τἄνθη σου κρυφὴ χαρὰ
τώρα θ' ἁρπάζουνε τὴ μυρουδιά σου
τὰ νέφη κι' ὁ ἄνεμος ποῦσαι κυρά.

Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς ὅπως, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποβοηθήσῃ τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ παράσχῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα πνευματικὰ ἔργα σύμφωνα πρὸς τὰ ἰδεώδη, τὰς παραδόσεις καὶ τὰς προαιωνίας καλλιτεχνικὰς τάσεις τοῦ Ἔθνους, προκηρύσσει τρεῖς λογοτεχνικοὺς διαγωνισμούς.

1) Διὰ τὴν συγγραφὴν μονοπράκτου δράματος.

2) Διὰ τὴν συγγραφὴν μονοπράκτου κωμωδίας καί.

3) Διὰ τὴν συγγραφὴν διηγήματος.

ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ θεατρικὸ ἔργο «Ἡ φαντασία τοῦ διανοουμένου ἀλήτου» τοῦ Β. Ρωμαίου πωλεῖται ἀντὶ 2 δραχ. εἰς τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τοῦ κ. Νάκου Βούλγαρη.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
ΑΦΩΝ ΤΣΙΟΥΚΑΡΗ
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Α' «ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ» Ἐγνατίας 66 - Τηλ. 47-22
Στάσις Βασ. Κωνσταντίνου
Τουριστικὸν, μὲ ὅλα τὰ Κομφόρ, Καλοριφὲρ, Τρεχούμενα νερά, ζεστὰ καὶ κρύα εἰς ὅλα τὰ δωμάτια, Λουτρὰ εἰς κάθε διαμέρισμα, Αἰθούσας ἀναμονῆς καὶ ΕΠΙΠΛΩΣΙΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΗΝ
Β' «ΘΕΣΣΑΛΙΑ» Ἐγνατίας 30 - Τηλέφ. 20-56
Στάσις Κολόμβου

"ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐτησία δραχ. 100
Ἐξάμηνος » 50

Διὰ Δήμους, Κοινότητας, Τραπέζας καὶ διαφόρους ὀργανισμοὺς δραχ. 300

Διὰ πάσαν εἴσπραξιν ἐκδίδεται διπλότυπος ἀπόδειξις φέρουσα τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ Γ. Κατσίκα.

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεὰν

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον τῶν 8 στιγμῶν.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΔΗΜΗΤΡ. ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΣ
Πολύγυρος

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

= Σήμερα στὸν Ἅη—Βλάση
Θὰ συγκεντρωθῆ ὅλος ὁ Πολύγυρος
Κι' οἰκονομάδες θὰ παρουσιάσουν ἐκπλήξεις.

= Ὅσοι παντρεύονται εἶναι βέβαια χαρούμενοι κι' εὐτυχισμένοι
Ἐκεῖνοι ὅμως ποῦ περιφρονοῦνται ἢ ξεχνιοῦνται
Βαρυστομαχιάζουν ἀπ' τὶς... πήττες
Γι' αὐτὸ οἱ φίλοι καὶ φίλες πρέπει νὰ τοὺς ἐνισχύσουν.

= Γνωστὸς σωφρὲρ θελήσας νὰ μπῆ σὲ βενζινόπλοιο
Ἐνόμισε πῶς ἔφθανε νὰ... σηκώση τὸ πόδι
Καὶ νὰ βρεθῆ μέσα στο σκάφος
Ἔτσι λοιπὸν χωρὶς νὰ τὸ καταλάβη βρέθηκε στὸν... πάτο
Καὶ πῆρε ἕνα μπάνιο στὴν κατάψυχρη θάλασσα
Ὁπόθεν ἀνεσύρθη τρέμων
Διὰ νὰ ὑποστῆ μύρια ὅσα ἕως ὅτου στεγνώση.

= Στὸ Πταισματοδικεῖο τῶν Μουδανιῶν
Δικαζόταν μιὰ παρέα νέων γιατὶ τραγουδῶντας κατὰ τὰ μεσάνυχτα
Διετάρασσε τὴν τάξι
Κι' ἕνας τῶν κατηγορουμένων εἶπε
Ἂν ἄκουες κ. Εἰρηνοδίκα μιὰ... σερενάτα μου
Θὰ μᾶς ἀθώωνες ὅλους
Ἀλλ' ὁ κ. Εἰρηνοδίκης ἔκρινε ὀρθότερο
Ν' ἀκούσουν οἱ κατηγορούμενοι... τὴν καμπάνα
Καὶ τοὺς ἐπέβαλε 50 δρ. πρόστιμο
Τότε προσέθεσεν ἕνα ἄλλο ὁ κατηγορούμενος
...Χάρ ν ἐκείνης—ποῦ τὴν τραγούδησαν—θὰ πλήρωνα καὶ ἑκατό
Κι' ὕστερα λένε πῶς χάθηκαν οἱ ἱππόται,

= Καίτοι σὲ κεντρικὸ μέρος τὸ Ὠδεῖο μας
Ἐν τούτοις ὁ κ. Παληατσέας ἔκρινε καλὸ
Νὰ βγαίνουν στὸ μπαλκόνι οἱ μαθηταί του
Καὶ νὰ σκορπίζουν ἀπὸ ἐκεῖ τὶς μελῳδίες
Κάποιος ὑπεστήριξε ὅτι ἀπ' τὴ μέρα κείνη
...Ἠραίωσαν οἱ διαβάται τοῦ δρόμου αὐτοῦ.

= Μερικοὶ κυνηγοί μας
Ἀφ' οὗ ἐξεκαθάρισαν τὴν ξηρὰ ἀπὸ τὰ θηράματα
Ἐστράφησαν πρὸς τὴν θάλασσαν
Καὶ προχθὲς ἐπιβάντες λέμβου ἤρχισαν πυροβολοῦντες
Γλάρους, κεφάλους καί... δελφῖνας.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΣΤΟΜΑΧΟΥ, ΕΝΤΕΡΩΝ, ΗΠΑΤΟΣ
Ο ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΝΙΚΟΣ Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΩΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ
ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΩΝ ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΟΔΟΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 35
ΕΝΑΝΤΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Τὰ πλέον ἁπλᾶ ζητήματα ὄχι μόνον ὅτον ἀφορᾷ τὰ ζῶα, ἀλλὰ καὶ τὰ φυτά, διὰ νὰ ἐντυπισθῶμεν μὲ τὰς γεωργικὰς ἀσχολίας εἰς τὸν τόπον μας, ἔχουν ἀνάγκην ἀναπτύξεως. Ἡ πολυετὴς πεῖρα μου εἰς τὸν στρατιωτικὸν κλάδον ὡς κτηνιάτρου καὶ οἱ διάφοροι παρατηρήσεις ποὺ ἔχω κάμῃ, μὲ ἔπεισαν ὅτι ἡ περιποίησις τῶν ζώων μας ὑστερεῖ πάρα πολύ. Μπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω μάλιστα ὅτι ὅλα τὰ κακά, οἱ ἀρρώστιες, οἱ ψύφοι τῶν ζώων, ἡ ἀδυναμία προέρχονται ἀπὸ τὴν κακὴν περιποίησιν. Τὸ ζῶον εἶνε ὡς ὁ ἄνθρωπος. Ὅπως ὁ τελευταῖος ἀπὸ συνήθειαν ἢ ἐγωϊσμὸν καθαρίζεται καὶ τρέφεται καλά, ἔτσι καὶ τὸ ζῶον ἔχει τὰς ἰδίας ἀνάγκας. Ὁ ὅτι καὶ αὐτὸ ἔχει τὰ ἴδια μέλη τοῦ σώματος ἔχει στομάχι καὶ μάλιστα κάποτε διπλό, ἔχει μάκρος ἐντέρων (μερικὰ) πολὺ μεγαλύτερο καὶ συνεπῶς ἔχει ἀνάγκας. Ἡ περιποίησις δὲ δὲν φθάνει μονάχα εἰς τὴν τροφὴν τὴν καθαρά, τὴν θρεπτικήν, ἀλλὰ προχωρεῖ ἀκόμη εἰς τὴν καθαριότητα, εἰς τὴν καλὴν ἐνσταύλισιν τῶν ζώων καὶ εἰς τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἐχθροὺς καὶ ἀσθενείας. Μπορεῖ τὸ ζῶον νὰ μὴ μιλῇ, ἀλλὰ αἰσθάνεται, ἐξωτερικεύει δὲ ἀκόμη τὴν ἀνάγκην του, τὸν πόνον του, τὴν ἐπιθυμίαν, μὲ ἕνα κίνημα, μὲ ἕν βλέμμα. Ἐὰν μπορ ῶσε ἀκόμη νὰ ὁμιλήσῃ τότε θὰ ἀκούαμε, τοὐλάχιστον ἐδῶ στὸν τόπον μας, φρικτὰ παράπονα διὰ τὴν κατάντια ποὺ τοῦ ἔχουμε

Εἶνε περιττὸν νὰ ἀναπτύξω εἰς τὸ ἄθθρον μου αὐτὸ τί θὰ πῆ περιποίησις. Αὐ ὸ δὲ τὸ κάμνω, διότι σᾶς παρακαλῶ νὰ διαβίσετε παρακάτω τί ἀναγράφουν οἱ Ἄγγοι εἰς τοὺς σταύλους των, πρὸ παντὸς γιὰ τὰ μεγάλα ζῶα ποὺ χρησιμοποιοῦν γιὰ δουλειές, ὅπως εἶνε τὰ ἄλογα τὰ μουλάρια, τὰ γαϊδούρια, τὰ βώδια ἀκόμη. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ κομμάτι περιλαμβάνεται γενικῶς τί εἶνε περιποίησις· τί θὰ πῆ συμπεριφορὰ πρὸς τὰ ζῶα:

« Πρὸς σέ, ὦ ἄνθρωτε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεός μοῦ ἔδωκεν ὡς κύριον καὶ βασιλέα, πρὸς σὲ ἀπευθύνω τὴν παράκλησιν καὶ προσευχήν μου αὐτήν.

Τρέφε με παρακαλῶ καὶ πότιζέ με ἀρκετά, διὰ νὰ ἔχω δύναμιν νὰ ἐκτελῶ προθύμως τὰς ἐργασίας σας.

Μὴ μὲ ἀναγκάζεις νὰ τρώγω ἐνῶ ἐργάζομαι, ἀλλὰ χάριζέ μου ὀλίγων λεπτῶν ἀνάπαυσιν. ὥστε νὰ μὴ μὲ βλάπτῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τρώγω.

Καθάριζε τὸ σῶμά μου, ἀλλὰ καὶ τὸν σταῦλον μου, καὶ ἰδίως μὴ μὲ ἀφίνεις εἰς μέρος ὑγρόν, νὰ κοιμῶμαι ἐπάνω εἰς ἀκαθαρσίας, διότι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε κακὸν μὲν δι' ἐμέ, ζημία δὲ διὰ σέ. ὅταν ἀναγκασθῆς νὰ μὲ ξεκάνῃς, διότι θὰ εἶμαι πλέον ἄχρηστον.

Ἐξέταζε ἐπιμελῶς τὰ λουριά μου, τὰ ἡνία μου καὶ ὅλα τὰ πετσιά μου, διὰ νὰ μὴ συμβῇ καμμιὰ πληγή.

Μὴ τροβᾶς ὁλονὲν τὰ ἡνία, ὅπως τὸ συνηθίζουν μερικοί, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀνωφελῶς μοῦ προξενεῖς πόνους φρικτούς, πρωνίζων ἀκαταπαύστως μὲ τὸν χαλινὸν τὸ τρυφερὸν κρέας τοῦ στόματός μου, κατανταῖς νὰ μὲ κάνῃς ἀναίσθητον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ μοῦ ὑποδεικνύῃς ὅταν τροβᾶς τὰ ἡνία.

Μὴ μοῦ τροβᾶς ὀτίσω τὴν κεφαλὴν καὶ μοῦ τὴν στερεώνῃς εἰς τὸ ἕνα μέρος τοῦ σαμαριοῦ, μήπως δῆθεν σνύψω καὶ σοῦ χύσω τὰ ὀτωρικὰ ἢ τὶς πατάτες. Ἐκτὸς τοῦ ἀνυποφόρου πόνου τὸν ὁποῖον μοῦ προξενεῖ τὸ διαρκὲς τέντωμα, γνώριζε ὅτι μὲ στρεβλώνεις καὶ μοῦ ἀφήνεις ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐλαττώσῃ τὴν τιμὴν ποὺ θὰ μποροῦσες νὰ πάρῃς, ἂν ἤθελες νὰ μὲ πουλήσῃς. Ἐὰν ποτὲ πέσω κατὰ γῆς, μὴ κτυπᾶς καὶ μὲ λακτίζῃς διὰ νὰ σηκωθῶ γνώριζε ὅτι εἶμαι ἀπηυδισμένος, ἢ ὅτι συμβαίνει κανὲν ἄλλο ἐμπόδιον καὶ φρόντισε νὰ τὸ εὕρῃς. Ὅταν δὲ σύρω βάρος ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου, μὴ μὲ κτυπᾶς, ἰδίως κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλὰ βοήσησέ με. διότι δὲν εἶμαι ἐνὼ ὀκνηρό, οὔτε πεῖσμον, οὐ δὲ ὡς ἔχων νοῦν, σκέψου πῶς νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ προχωρήσω.

Ἀντὶ νὰ μὲ κτυπᾶς, ὁσάκις θέλῃς νὰ ταχύνω τὸ βῆμα, κάμε μου σημεῖον μὲ τὴν φωνήν σου καὶ ἐγὼ κατολαμβάνω Ὁμίλει μου ἐνίοτε, διὰ νὰ συνηθήσω τὴν φωνήν σου καὶ νὰ σὲ ἀγαπῶ μᾶλλον, παρὰ νὰ σὲ φοβοῦμαι καὶ νὰ σὲ ὑπηρετῶ μὲ εὐχαρίστησιν καὶ προθυμίαν.

Μὴ μοῦ κόπτῃς τὴν οὐρὰν καὶ τὰ αὐτιά, διότι μοῦ ἀφαιρεῖς τὸ μόνον μέσον διὰ νὰ ἀποδιώκω τὰς μύγας. Καὶ σὺ ἠξεύρεις πόσον σὲ ἐνοχλεῖ καὶ μία μόνη ἀλονόμυγα, ὅταν ἐπιμόνως σὲ ἀκολουθῇ.

Ὁσάκις ἀρνοῦμαι τροφὴν καὶ δὲν θέλω νὰ ἐξέλθω ἀπὸ τὸν σταῦλον, κύτταζε τὸ στόμα μου, μήπως ἔχει πληγήν, ἢ δόντι ποὺ ἐχάλασε ἢ ἐμάκρυνε καὶ δὲν ἐπιτρέπει νὰ μασήσω Φρόντισε τότε νὰ συμβουλευθῆς ἰατρὸν πεπειρασμένον καὶ εὔσπλαγχον καὶ μὴ λυπηθῆς ὅ,τι θὰ ἐξοδεύσῃς διότι πάλιν σὺ θὰ ὠφεληθῆς.

Ἐνθυμοῦ δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ εἶμαι πλάσμα τοῦ Θεοῦ τὸν ὁποῖον λατρεύεις καὶ ὑπόκειμαι εἰς ἀσθενείας, πόνους καὶ ἀδυναμίαν ὅπως καὶ σύ. Περίβαλέ με μᾶλλον διὰ τῆς εὐσπλαχνίας σου καὶ τῆς εὐμενείας σου. ὁσάκις ἀδιαθετῶ.

Τέλος, ὅταν γηράσω καὶ εἶμαι ἀνίκανο δι' ἐργασίαν, μὴ μὲ καταδικάσῃς νὰ ἀποθάνω ἐκ πείνης, ἢ ὑπὸ τὴν μάστιγα ἀσπλάχνου ἀνθρώπου. Φόνευσέ με ὁ ἴδιος, μὲ τρόπον ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, διὰ νὰ μὴ ὑποφέρω».

ΠΩΣ ΕΠΗΛΘΕ ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ

Ο ΦΩΤΙΟΣ

Ἐν ἀρχῇ πᾶσα ἐκκλησία εἶχε τὸν ἐπίσκοπόν της. Ἔπειτα κατηγήθησαν οἱ ἐπίσκοποι τῶν χωρίων καὶ ἔμειναν ἐπίσκοποι μόνον εἰς τὰς πόλεις.

Οἱ ἐπίσκοποι τῶν πόλεων μιᾶς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους δις τοῦ ἔτους συνήρχοντο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ συνεδρίαζον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐπισκόπου τῆς πρωτευούσης, τοῦ Μητροπολίτου. Ὅταν τὸ Κράτος τὸ Ρωμαϊκὸν διηρέθη εἰς διοικήσεις, μεγάλας περιφερείας, οἱ Μητροπολῖται τῶν ἐπαρχιῶν συνήρχοντο δὶς τοῦ ἔτους εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου τῆς πρωτευούσης τῆς Διοικήσεως. Αὐτοὶ ἐλέγοντο Ἀρχιεπίσκοποι. Ἔξαρχοι καὶ Πατριάρχαι.

Ὑπῆρχον διὰ ταῦτα τόσοι Πατριάρχαι, ὅσαι καὶ διοικήσεις. Ὑπῆρχον εἰς τὴν ἀρχὴν 7 Πατριάρχαι.

Ἐκ τούτων ὁ Καισαρείας καὶ ὁ Ἐφέσσου ὑπήχθησαν εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Θεσσαλονίκης εἰς τὸν Ρώμης καὶ ἀργότερον εἰς τὸν Κων)πόλεως, ἔμειναν ἑπομένως πέντε Πατριάρχαι 1) Ρώμης. 2) Νέας Ρώμης Κων)πόλεως, 3) Ἀλεξανδρείας. 4) Ἀντιοχείας. 5) Ἱερουσαλὴμ.

Ὁ Πατριάρχης τῆς Ρώμης καλούμενος καὶ Πάπας=πατὴρ, ὡς Πατριάρχης τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους εἶχεν ὑπεροχήν τινα ἠθικήν. Ἡ γνώμη του ἠκούετο καὶ ἐπεβάλλετο ὡς πρώτου Πατριάρχου κατὰ τὴν τάξιν.

Ἀλλ' ὁ Πάπας τὸ πρωτεῖον αὐτὸ τῆς τιμῆς ἐζήτησε νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς πρωτεῖον ἐξουσίας ἐπὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, ἀνῆκον εἰς αὐτὸν θείῳ δικαίῳ Ἔλεγε δηλ. ὅτι ὅπως ὁ Πέτρος εἶχε τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων οὕτω καὶ αὐτὸς ὡς διάδοχος τοῦ Πέτρου ἐκληρονόμησε τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ. Εἰς μάτην ἡ Ἀνατολὴ ἀντέταξεν, ὅτι εἶναι ἀμφίβολον, ἂν ὁ Πέτρος ἐπῆγεν εἰς τὴν Ρώμην, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπῆγεν, ὁ Πέτρος δὲν εἶχε καμμίαν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων ἤν νὰ κληρονομήσῃ ὁ διάδοχός του.

Ἀλλ' ὁ Πάπας κατώρθωσεν εἰς τὴν Δύσιν νὰ ἐπιβληθῆ καὶ νὰ γίνῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας εἰς ὃν ὑπήγοντο ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι. Εἰς τὴν Δύσιν ἔχασαν οἱ Ἐπίσκοποι τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Ἀλλ' ὅταν ἠθέλησε νὰ ἐπιβληθῆ καὶ εἰς τὴν Ἀνατολήν, εὑρέθη Πατριάρχης Κων)πόλεως ὁ Φώτιος. Αὐτὸς ἦτο σοφώτατος θεολόγος, φιλόσοφος, ἰατρός, στρατιωτικός, ῥήτωρ καὶ πολιτικός. Εἶχε πᾶσαν τὴν γνῶσιν. Ἦτο τὸ θαῦμα τοῦ αἰῶνος. Ἀνῆκεν εἰς μεγάλην οἰκογένειαν. Διετέλεσεν ἀλληλοδιαδόχως Πρωτοσπαθάριος δηλ. Ἀξιωματικὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, Πρωτοσηκρίτης δηλ. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἔπειτα μέλος τῆς Συγκλήτου καὶ ἔπειτα πρέσβυς εἰς τὴν Μωαμεθανοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Τότε βασιλεὺς τῆς Κων)πόλεως ἦτο ὁ Μιχαὴλ καὶ Παιριάρχης ὁ Ἰγνάτιος. Οἱ περισσότεροι τῶν ἀρχιερέων ἦσαν δυσηρεστημένοι κατὰ τοῦ Ἰγνατίου καὶ αὐτὸς ὁ Βάρδας ὁ θεῖος τοῦ Βασιλέως ὁ παραδυνάστης. Ἐπειδὴ ἐγίνετο σκέψις νὰ τὸν ἀντικαταστήσουν διὰ τοῦ Συρακουσῶν Γρηγορίου, ὁ Ἰγνάτιος ἀφώρισεν αὐτόν. Τότε ἡ δυσαρέσκεια ηὐξήθη καὶ ἐγένετο μία κίνησις πρὸς παῦσιν τοῦ Ἰγνατίου.

Εἶχεν ὅμως καὶ ὁ Ἰγνάτιος τοὺς φίλους του. Ὁ Βάρδας ἀπεφάσισε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Ἰγνάτιον καὶ ἐβίασε τὸν Φώτιον νὰ δεχθῆ τὸν θρόνον, πιστεύων, ὅτι ὅταν κατελάμβανε τὸν θρόνον ἕν τοιοῦτον πρόσωπον μεγάλης ἀξίας θὰ τὸ ἐδέχοντο καὶ οἱ φίλοι τοῦ Ἰγνατίου.

Βλέποντες αὐτὴν τὴν κίνησιν οἱ φίλοι τοῦ Ἰγνατίου ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Ἰγνάτιον νὰ παραιτηθῆ, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν συγκατετέθη, συνελθόντες οἱ Ἐπίσκοποι ἐξέλεξαν τὸν Φώτιον Πατριάρχην.

Ἦτο λαϊκὸς ἀλλ' εἰς μίαν ἑβδομάδαν ἔλαβεν ὅλα τὰ ἐξιώματα. Ἐν τούτοις οἱ φίλοι τοῦ Ἰγνατίου ἀπεκήρυξαν μετά τινας μῆνας τὸν Φώτιον καὶ οὕτω ἐπῆλθε διαίρεσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ Φώτιος συνεκάλεσε τότε σύνοδον ἐπισκόπων καὶ ἀντιπροσώπων τῶν Πατριαρχῶν.

Ἡ σύνοδος αὕτη καθήρεσε τὸν Ἰγνάτιον καὶ ἀνεγνώρισε τὸν Φώτιον ὡς νόμιμον Πατριάρχην. Τότε ὁ Ἰγνάτιος ἀπετάθη εἰς τὸν Πάπαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ δικαιοσύνην. Ὁ Πάπας Νικόλαος ἐνόμισε κατάλληλον τὴν περίστασιν νὰ ἐπιβάλῃ τὸ πρωτεῖον εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ αὐτὸς ὡς ἀνώτατος ἄρχων τῆς Ἐκκλησίας νὰ κανονίσῃ τὰ πράγματα. Γράφει τότε ἐγκύκλιον, εἰς ἣν ἀποδοκιμάζει τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου καὶ ἀπαιτεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν θρόνον ὁ Ἰγνάτιος.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπαίτησίς του δὲν εἰσηκούσθη ἔκαμε σύνοδον ἐν Ρώμῃ καὶ καθήρεσε τὸν Φώτιον. Τοῦτο ἔφερε μεγάλην ἀγανάκτησιν εἰς τοὺς ἐπισκόπους καὶ Χριστιανούς, διότι ἦτο ἐπέμβασις εἰς τὰ ἐσωτερικὰ Ἐκκλησίας τῆς ἀνεξαρτήτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ αὐτοὶ οἱ φίλοι τοῦ Ἰγνατίου ἔχασαν τὴν δύ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ

Εἶναι γνωστὴ ἡ προσπάθεια τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν ὅπως τελειοποιήσουν τὰ μέσα ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐφηρμόσθη τὸ σύστημα φραγμοῦ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρα διὰ δεσμίων ἀεροστάτων. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἀερόστατα παρουσιάζουν μειονεκτήματα ὁ Γάλλος Μπερνὰρ Νιυμπὸς ἐπενόησε μέθοδον δημιουργίας ἰσχυροτάτων τεχνητῶν κυκλώνων περὶ τὸ κέντρον (πόλιν κλπ) τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προστατευθῆ Οἱ κυκλῶνες θὰ προκαλοῦν ἀπὸ μίαν σειρὰν πύργων ὕψους 150 μέτρων περίπου. οἱ ὁποῖοι θὰ ἱδρυθοῦν περὶ τὸ ἀπειλούμενον κέντρον. Οἱ πύργοι αὐτοὶ ἐν εἴδει κολοσσιαίων καπνοδόχων θὰ ἐκπέμπουν εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας τὸν θερμὸν ἀέρα τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους συνεπείᾳ δὲ τῆς διαφορᾶς θερμοκρασίας, ἥτις θὰ δημιουργῆται οὕτω εἰς τὰ στρώματα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, θὰ προκαλοῦνται ρεύματα σίφωνες καὶ θύελλαι τόσον ἰσχυραί, ὥστε τὰ ἀεροπλάνα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπεπειρῶντο νὰ διέλθουν ἐκεῖθεν θὰ κατέπιπτον διαλυόμενα, ὁσονδήποτε ἰσχυρὸς καὶ ἂν εἶναι ὁ μηχανισμὸς καὶ ὁ σκελετός των. Ἐπίσης οἱ πύργοι θὰ ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ προκαλοῦν τεχνητὰς βροχὰς ἐκπέμποντες εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας κύματα ὑδρατμῶν, ἂν δὲ ἐξαπολύσουν καπνόν, θὰ κατακαλύψουν τάχιστα τὴν ἀπειλουμένην πόλιν καὶ θὰ τὴν ἀποκρύψουν οὕτω ἀπὸ τὴν θέαν τῶν ἐχθρικῶν ἀεροπλάνων, περιβάλλοντες αὐτὴν διὰ νέφους πυκνοῦ καπνοῦ.

Η ΑΦΗ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

Κατάπληξιν προξενεῖ ἡ εὐαισθησία τῆς ἀφῆς τῶν τυφλῶν. Αὐτοὶ κατορθώνουν ὡς γνωστόν, νὰ διακρίνουν νομίσματα νὰ μανθάνουν γράμματα καὶ νὰ ἀναγινώσκουν, περιφέροντες τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων των ἐπὶ ἐλαφρῶς ἀναγλύφων γραμμάτων. Χρησιμοποιοῦντες τὴν ἀφήν των φθάνουν μέχρι τοῦ νὰ ζωγραφίζουν, νὰ κεντοῦν, νὰ πλέκουν, νὰ παίζουν μουσικὰ ὄργανα κλπ. Καταπληκτικὸν καὶ χαρακτηριστικὸν συνάμα παράδειγμα παρεῖχεν ὁ μέγας ἐκεῖνος γλύπτης Βιντάλ, ὁ ὁποῖος ἦτο τυφλός.

Ὡς γνωστὸν οὗτος ἐφιλοτέχνει κατὰ προτίμησιν ὁμοιώματα ζώων. Τὸ μυστικὸν του ἦτο «ἁπλοῦν» Ἐψηλάφει ἐπ' ἀρκετὸν τὸ πρόσωπόν του καὶ ἔπειτα ἤρχιζεν τὴν ἐργασίαν του ἐπανερχομενος εἰς τὰς ψηλαφήσεις. Τὸ καταπληκτικώτερον τῶν ἀριστουργημάτων του εἶνε ὁ περίφημος «Βρυχώμενος λέων». Ὁ Βιντὰλ ἐνεπνεύσθη τὸ θέμα αὐτὸ μεταβαίνων ὡς θεατὴς εἰς τὸ ἱπποδρόμιον, ὅπου παρηκολούθει τὰ θηρία ἀπὸ τὰς φωνάς των. Ἐφαντάσθη λοιπὸν τὸ μεγαλεῖον τοῦ βρυχωμένου λέοντος καὶ μίαν ἡμέραν παρεκάλε τὸν θηριοδαμαστὴν νὰ τὸν εἰσαγάγῃ ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ ψηλαφήσῃ τὸν λέοντα. Οὕτω κατασκεύασε τὸ ἀριστούργημά του.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Θ. ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΛΗΤΗΡ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΝΙΚΗΣ
ΕΔΡΑ ΛΑΓΚΑΔΑ

Ἐκτελοῦνται ἐργασίαι εἰς τὰς περιφερείας Σωχοῦ, Ζαγκλιβερίου, Κιλκίς, Λαγκαδᾶ.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Ὑποδήματα παντὸς εἴδους
Εἰδικότης δι' ἄρβυλλα Κυνηγίου
Γκαῖτες καὶ ἐξαρτήσεις Ἀξιωματικῶν καὶ Χωροφυλάκων
Φόντια καὶ ὅλα τὰ εἴδη ὑποδηματοποιείας

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΕΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΜΑΣ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν παρὰ τῆς ΕΟΝ θηλέων ὅπως ἐνισχύση χρηματικῶς τὰς νυμφευθησομένας ἐντὸς τοῦ 1940 νεάνιδας, ὁ Νομάρχης καὶ Ἐπόπτης τῆς ΕΟΝ κ. Τζικάκης, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθημεν ἐν τῷ γραφείῳ του, ἐξέφρασε τὴν χαράν του διὰ τὴν ὡραίαν ταύτην πρωτοβουλίαν τῶν Περ. Διοικητῶν ΕΟΝ ἀρρένων καὶ θηλέων οὗς καὶ συνεχάρη.

Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισε τὴν πεποίθησίν του ὅτι ὅλος ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς θὰ ἐκδηλώσῃ ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς κινήσεως ταύτης. Τὰ συλλεγησόμενα ποσὰ θὰ κατατεθῶσι παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ διαχειριστικῇ Ἐπιτροπῇ τῆς ΕΟΝ καὶ κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν δύο Περ. Διοικητῶν ἀρρένων καὶ θηλέων θὰ κατανεμηθῶσιν ἐξ ἴσου εἰς τὰς νυμφευθησομένας ἀπόρους φαλαγγιτίσας, κατόπιν ὑποβολῆς ἀντιγράφων ληξ. πράξεων γάμου καὶ πιστοποιήσεως τοῦ οἰκείου Προέδρου Κοινότητος περὶ ἀπορίας.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Η ΠΡΟΙΚΗΣΙΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ

Ἡ Περιφερειακή μας Διοίκησις ΕΟΝ Θηλέων Χαλκιδικῆς, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν μεγαλόπνοον καὶ πολύπλευρον προσπάθειαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου μας Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ συνεχίζουσα τὸ μεγαλεπήβολον ἔργον Αὐτοῦ, ἀπεφάσισε νὰ συνδράμῃ τὰς πλέον φιλοτίμους, δραστηρίους καὶ πτωχὰς φαλαγγιτίσσάς της, προσφέρουσα εἰς αὐτὰς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν εἰς περίπτωσιν κατὸ τὴν ὁποίαν ἤθελον ὑπανδρευθῆ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1940.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Περ. Διοικήσεως ΕΟΝ ἀρρένων, ἐξέδωσεν ἤδη σχετικὴν ἐγκύκλιον διαταγήν της πρὸς ὅλους τοὺς ὑπ' αὐτὴν σχηματισμοὺς διὰ τὴν διοργάνωσιν χορευτικῆς ἐσπερίδος εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Χαλκιδικῆς κατὰ τὴν 17ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ***αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον*** πρὸς προίκησιν τῶν φαλαγγιτισσῶν ποὺ θὰ ὑπανδρευθοῦν κατὰ τὸ 1940.

Τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς Νεολαίας μας ἀσμένως ἐνεκολπώθη, ἐνέκρινε καὶ ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴ ὑψηλήν του προστασίαν ὁ Σεβαστὸς καὶ Πολύτιμος Νομάρχης μας κ. Τζικάκης, ὁ ἀκαταπόνητος αὐτὸς πρωτεργάτης καὶ ἐμψυχωτὴς κάθε ὡραίας καὶ εὐγενικιᾶς ἰδέας.

Θέλομεν δὲ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι καὶ σύμπας ἀνεξαιρέτως ὁ εὐγενής, ὑπερήφανος καὶ πρωτοστατῶν εἰς κάθε ἀλτρουϊστικὴν καὶ ἐκπολιτιστιλὴν προσπάθειαν λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς, θὰ ἐκτιμήσῃ ὅσον καὶ ὅπως τῆς ἀξίζει τὴν εὐγενικιά, σκόπιμη καὶ ἀνθρωπιστικὴν αὐτὴν προσπάθειαν τῆς Νεολαίας Του καὶ θὰ σπεύσῃ αὐθόρμητα, πρόθυμα καὶ μὲ εὐχαρίστησιν νὰ τὴν ἐνισχύσῃ διὰ παντὸς τρόπου καὶ πάσης θυσίας—ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ—ἀναλογιζόμενος ὅτι διὰ τῆς ἀφειδοῦς συνεισφορᾶς του ὑποστηρίζει οἰκονομικὰ καὶ ἐγκαρδιώνει ἠθικὰ τὰ ἴδια τὰ παιδιά του, συνάμα δὲ γίνεται καὶ αὐτὸς πραγματικὸς συνεργάτης καὶ ἐνεργὸς στυλοβάτης τοῦ μεγαλειώδους ἐκπολιτιστικοῦ καὶ ἀναδημιουργικοῦ ἔργου τοῦ Θεοπνεύστου Ἀρχηγοῦ μας Ἀξιοτίμου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 10)2)1940

Ἡ Διοικήτρια
τῆς 234 Φάλαγγος ΕΟΝ Θηλέων
ΤΑΣΟΥΛΑ Π. ΣΥΡΓΙΑΝΝΗ

ΠΩΣ ΕΠΗΛΘΕ ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ

Ο ΦΩΤΙΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

ναμίν των, διότι δὲν ἐπρόκειτο πλέον ποῖος νὰ γίνῃ Πατριάρχης ἀλλὰ ποία ἀπόφασις νὰ ἐπικρατήσῃ τῆς Συνόδου τῆς Κων)πόλεως ἢ τοῦ Πάπα.

Ἡ ἐμφάνισις ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, ζητοῦντος νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ἔκαμε πάντας νὰ ἑνωθοῦν διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς. Πρὸ τοῦ ρεύματος τοῦ ἰσχυροῦ οἱ Ἰγνατιανοὶ ἐσιώπησαν. Τότε (807 μ χ) ἐγένετο μεγάλη σύνοδος 800 ἐπισκόπων συγκληθεῖσα ὑπὸ τὸν Φώτιον, εἰς ἣν ὁ Πάπας καθηρέθη καὶ ἀνεθεματίσθη. Ἀπεκρούσθη ἡ κυριαρχικὴ ἐπέμβασις τοῦ Πάπα ἐπὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ κατεδικάσθησαν αἱ καινοτομίαι τοῦ Πάπα.

1) Διότι προσέθηκεν εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως εἰς τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον τὴν φράσιν καὶ «ἐκ τοῦ Υἱοῦ».

2) Διότι ἐζήτησε νὰ ὑπαγάγῃ τοὺς Βουλγάρους ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ἐνῷ τοὺς ἐξεχριστιάνισεν ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία.

3) Διότι ἐπέβαλε γενικὴν ἀγαμίαν εἰς τὸν κλῆρον.

4) Διότι διέταξε τὴν νηστείαν τοῦ Σαββάτου ἐναντίον τῶν κανόνων.

5) Διότι ἀντεκατέστησε τὸ διὰ καταδύσεως βάπτισμα διὰ τοῦ βαπτίσματος διὰ ῥαντισμοῦ.

Καὶ οὕτως ἐπῆλθε τὸ σχίσμα τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ Ἀνατολὴ ἀπέκρουσε τὸ Παπικὸν πρωτεῖον. Ἀνωτάτη ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σύνοδος οἰκουμενικὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους. Ὁ Πάπας εἶναι εἷς ἐκ τῶν Ἐπισκόπων μόνον κατὰ τὴν τιμὴν πρῶτος. Εἶναι πρῶτος ἐν ἴσοις.

Τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὸ ὁδηγοῦν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐμπνέει μόνον τὸν Πάπαν ἀλλ' ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους συνερχομένους ἐν συνόδῳ Δὲν εἶναι ἡ σύνοδος ἡ σύγκλητος τοῦ Πάπα, ἀλλ' ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας, εἰς ἣν ὑτάγεται καὶ ὁ Πάπας.

Δὲν εἶναι Πάπας ἀνώτερος τῶν συνόδων. Καὶ οὕτω διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Φωτίου ἀπηλλάγη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ τὴν δουλείαν εἰς τὸν Πάπαν.

Διὰ τοῦτο δικαίως ἑορτάζεται ὁ Ἱερὸς Φώτιος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μας τὴν 6ην Φεβρουαρίου ὡς σωτὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνόδου τοῦ Πατριάρχου, προτάσει τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' ὡρίσθη, ἵνα ἑορτάζηται αὕτη τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν 6ην Φεβρουαρίου, ἐφέτος τὴν 11ην Φεβρουαρίου Κυριακήν.

† Ὁ Ἱερισσοῦ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ

Ἐκοινοποιήθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 94) 18-1 40 Δ)γὴ τῆς Περ. Διοικήσεως ΕΟΝ ἀρρένων Χαλκιδικῆς συμφώνως τῇ ὁποίᾳ οἱ Τετράρχαι δέον μέχρι τέλους τρέχοντος μηνός, νὰ ὑποβάλουν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν κεχωρισμένως τὰς δι' ἕκαστον λόχον ἀπαιτουμένας δαπάνας ἐνακίου γραφικῆς ὕλης, θερμάνσεως καὶ φωτισμοῦ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1940 μέχρι 31 Μαρτίου 1941.

Ἐπίσης ἐκοινοποιήθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 112)20 1 40 Δ)γὴ περὶ ἐφοδιασμοῦ ἁπάντων τῶν μελῶν τῆς ΕΟΝ διὰ δελτίων ταυτότητος καὶ ἐπικολλήσεως ἐπ' αὐτῶν φαλαγγοσήμων.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Διὰ Β. Διατάγματος ἀπαλλοτριοῦται ἐν Πολυγύρῳ ἔκτασις 11.240 τ. μ. πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως Νοσοκομείου καὶ Πολυϊατρείου φερομένη ὡς ἀνήκουσα εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Μπουρμπουτσιώτη κληρονόμους Π. Σαμαρᾶ, ἀδελφοὺς Ζούνη, Ν. Κουτσουμπὸν Β. Λεβενίσιον, Ν. Ἁγιομαμίτην καὶ ἄλλους.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐνεργεῖται ὑπὲρ καὶ εἰς βάρος τοῦ Δήμου Πολυγύρου, ὁ δὲ καθορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιούχων θὰ γίνῃ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τῶν Νόμων.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦμεν τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τὴν 11ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 6 μ. μ. μὲ θέματα συζητήσεως.

Δανεισμοὶ διὰ ἐλαιοκαλλιεργητικὰς ἀνάγκας τῶν συνεταίρων καὶ τοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐλαιουργείου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 5)2)40

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὴν 8ην τρέχοντος ἔληξεν ἡ λειτουργεία τοῦ ἐν Γερακινῇ ἐλαιοπιεστηρίου Χατζῆ—Ὀσμάν. Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἐλαιοπαραγωγοὶ ἔχουσιν ἐν αὐτῷ τοποθετημένον ἔλαιον ὅπως τὸ παραλάβωσι μέχρι τῆς 18ης τρέχοντος καθόσον μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ ὑπόκεινται εἰς φύλακτρα 1 ο]ο κατὰ μῆνα καὶ τὸ ἐλαιοπιεστήριον θὰ εἶνε ἀνοικτὸν μόνον ἑκάστην Δευτέραν.

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου θ' ἀρχίσῃ ἡ δημοσίευσις ἐκτενοῦς προγράμματος τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. ἀφορῶντος τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ μεθοδικὴν ἐξέλιξιν τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν εὐρυτέρας γεωργικῆς πολιτικῆς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΝΑΙΑΝ

ΤΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἡ διὰ τοὺς Μαθητὰς τῆς ΕΟΝ ἰδιαιτέρα λειτουργία γίνεται τακτικῶς ἑκάστην ἑβδομάδα. Εἰς ταύτην προσέρχονται οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου. Κατ' αὐτὴν ψάλλουν οἱ μαθηταὶ τὰ ἀντίφωνα καὶ τὰ λειτουργικὰ καὶ εἷς μαθητὴς λέγει τὸν ἀπόστολον καὶ τὸ πιστεύω. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ ὁ χοροστατῶν Σεβ. Μητροπολίτης μας κάμνει μίαν σύντομον θρησκευτικὴν ὁμιλίαν εἰς τοὺς Μαθητάς.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ἐφέτος οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου ηὐχαρίστησαν τοὺς κατοίκους Ἀρναίας, διότι ἐπανέφερον τὴν τελετὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Αὕτη ἐγένετο εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν ὑπὸ τῶν διδασκάλων οἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου. Ἡ αἴθουσα κατεκλύσθη ὑπὸ πλήθους κόσμου καὶ τῶν μαθητῶν τῶν δύο σχολείων.

Ἀπηγγέλθησαν ἐπιτυχῶς λαμπρὰ ποιήματα ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ ἐψάλησαν ἄσματα πατριωτικά. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς κ. Παπαγεράκη. Εἰς γλῶσσαν ἀτλῆν καὶ ἀπαγγελίαν καθαρὰν ἔδωκε ὁ ἀγορητὴς νὰ ἐννοήσουν οἱ ἀκροαταί του πόσον συνετέλεσαν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι εἰς τὴν συνδιαλλαγὴν Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τὸ συνδυασμὸν αὐτῶν.

Τὴν τελετὴν ἐπεσφράγισεν εὐχαριστήσας τοὺς καθηγητὰς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Σωκράτης διότι ἐπανέφερον μίαν τελετὴν τόσον ποθητὴν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ηὐχήθη, ἵνα ἡ τελετὴ αὕτη ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὰς σχολὰς ὡς ἑορτὴ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἵνα οἱ νέοι μανθάνοντες ἐκ τῶν λόγων τῶν ὁμιλητῶν τῆς ἡμέρας τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἐκπολιτίσαντος τὸν Κόσμον ὑπερηφανεύονται διὰ τοὺς προγόνους των καὶ ἀγαπήσωσιν τὴν μεγάλην των Πατρίδα τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐνθαρρυθέντες φροντίσωσιν νὰ ἀναδείξωσιν τὴν νέαν Ἑλλάδα ἀνταξίαν τῆς Ἀρχαίας. Ἐπηκολούθησεν ὁ Ἐθνικὸς ὕμνος καὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ

Ἀπὸ τοῦ Νέου ἔτους τακτικὰ γίνονται διαλέξεις τῆς ΕΟΝ. Τοιαῦται διαλέξεις ἔγιναν μία ὑπὸ τοῦ Σεβ Μητροπολίτου μὲ θέμα «Τίς ὁ Χριστὸς». Δύο ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Παπαγιωάννου Γεωπόνου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, μὲ θέμα «Περὶ μελισσοκομίας» καὶ μία ὑπὸ τοῦ Ἀγρονόμου κ Χ. Χατζηχρίστου μὲ θέμα «Ὁ νέος θεσμὸς τῆς Ἀγροφυλακῆς.». Τῇ φροντίδι τοῦ ἀκαμάτου Τετράρχου κ. Παπαγεράκη ἐξησφαλίσθησαν καὶ ἄλλαι διαλέξεις γενησόμεναι ὑπὸ ὑπαλλήλων, ἰατρῶν. δικηγόρων, διδασκάλων κλπ. Τὰς γιγνομένας διαλέξεις θὰ φροντίζῃ ὁ κ. Τετράρχης ἐν ἀντιγράφῳ νὰ διανέμῃ εἰς τὰ πέριξ χωρία, ἵνα ἀναγιγνώσκονται κατὰ τὰς Κυριακάς.

Η ΕΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Μετὰ χαρὰς βλέπει ὁ κόσμος τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς παρακολουθοῦν οἱ φαλαγγίτισσαι τὰς διαλέξεις καὶ τὰ μαθήματα τὰ γιγνόμενα τῇ φροντίδι τῆς μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐργαζομένης Ἑλένης Μαρμαρᾶ Τετράρχου τῆς ΕΟΝ θηλέων, εἰς τὰς μετὰ μεσημβριανὰς συγκεντρώσεις τῆς Κυριακῆς.

Μαθήματα κάμουν ἡ καθηγήτρια Ἀναστασία Κοκίνη, ἡ διδασκάλισσα Χρυσ. Ξανθοπούλου Καραμίχου καὶ ἰδία ἡ Τετράρχης, ἡ φροντίζουσα νὰ γίνωνται τὰ μαθήματα ταῦτα, δι' ὧν ζητεῖται ἡ ἀνύψωσις, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ διάπλασις τοῦ χαρακτῆρος τῶν μελῶν τῆς ΕΟΝ.

ΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ἀπὸ τοῦ Νέου ἔτους ἤρχισαν ἐπίσης αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις, αἱ γιγνόμεναι ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ΕΟΝ ἀρένων καὶ θηλέων. Ἡ πρώτη παράστασις ἐγένετο μὲ τὸ δράμα ὁ «Ἀθανάσιος Διάκος» τὴν 14ην Ἰανουαρίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, εἰς ἣν κατεσκευάσθη καὶ μόνιμος σκηνή, τῇ φροντίδι τοῦ Λοχίτου κ. Δημητρίου Καραμίχου. Οἱ θεαταὶ ἔμειναν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς παραστάσεως αὐτῶν, κατεχειροκροτήσαντες αὐτούς.

Αἱ εἰσπράξεις κατετέθησαν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τῶν συσσιτίων.

Π. Κ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν τὴν 18ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. πρὸς συζήτησιν διαφόρων ζητημάτων τοῦ Συνεταιρισμοῦ

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΝΑΥΤΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν δέχεται πρὸς κατάταξιν διὰ τὸ Β. Ν. ναυτόπαιδας ἐκ τοῦ Β. Αἰγαίου.

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῆς Νομαρχίας, Δημαρχίας Πολυγύρου καὶ Ναυτικὰς Κοινότητας.

Εἰς προσεχὲς φύλλον θέλομεν δημοσιεύσῃ περισσοτέρας πληροφορίας.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 17 τρέχοντος δίδεται εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Γυμνασίου μεγάλη χοροεσπερὶς τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐθνικῆς μας Νεολαίας. Αἱ εἰσπράξεις θέλουσι διατεθῆ ὡς γνωστὸν διὰ προίκισιν ἀπόρων φαλαγγιτισσῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ καθῆκον μου ἐπιβεβλημένον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Φιλίππου διαθέσαντα δωρεὰν οἴκημα διὰ τὴν στέγασιν καὶ ἐγκατάστασιν τοῦ Μαθητικοῦ συσσιτίου τοῦ Σχολείου τῆς ἡμετέρας Κοινότητος.

Ὁ Πρόεδρος Ἐφορείας
Μαθ. Συσσιτίου Σταγείρων
ΔΗΜ. ΚΙΣΚΙΝΗΣ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΦΛΟΓΗΤΩΝ

Ἀφίχθη προχθὲς τὴν Πέμπτην ὁ Πρόεδρος Ν. Φλογητῶν κ. Κων. Μοσχόπουλος, ὅστις ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου εἰς ὃν ἐξέθεσε διάφορα ζητήματα τῆς Κοινότητός του. Ἰδίᾳ προέτεινεν ὁ κ. Πρόεδρος ὅπως ἄμεσα ἡ ἐπιβληθεῖσα προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων διατεθῇ διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ μεγάλου ἕλους Φλογητῶν, ἵνα οὕτω ἐξουδετερωθῇ ὁ ἐκ τῆς ἑλονοσίας σοβαρὸς κίνδυνος, ὅστις ἀπειλεῖ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Ὁ κ. Νομάρχης ἔμεινεν ἀπολύτως σύμφωνος καὶ ἐνέκρινε τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ κ. Μοσχοπούλου Ὁ κ. Πρόεδρος ἐδήλωσεν ἡμῖν ὅτι εἶναι ἐνθουσιασμένοι ὅλοι οἱ κάτοικοι διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Νομάρχου ὑπὲρ τῆς Κοινότητός των.